

کارآفرینی

Entrepreneurship

مفهوم و واژه کارآفرینی : عبارت است از فرآیند ایجاد ارزش از راه تشکیل مجموعه منحصر به فردی از منابع بمنظور بهره گیری از فرصتها

واژه کار آفرینی از کلمه فرانسوی **Entreprendre** به معنای متعهد شدن نشأت گرفته است. بنا به تعریف واژه نامه دانشگاهی و بستر : کارآفرین کسی است که متعهد می شود مخاطره های یک فعالیت اقتصادی را سازماندهی ، اداره و تقبل کند. واژه کار آفرینی دیرزمانی پیش از آنکه مفهوم کلی کارآفرینی به زبان امروزی پدید آید ، در زبان فرانسه ابداع شد . در اوایل سده شانزدهم میلادی کسانی را که در امر هدایت ماموریت های نظامی بودند ، کار آفرین می خواندند . از آن پس درباره دیگر انواع مخاطرات نیز همین واژه با محدودیت هایی مورد استفاده قرار می گرفت . از حدود سال ۱۷۰۰ میلادی به بعد ، فرانسویان درباره پیمانکاران دولت که دست اندر کار ساخت جاده ، پل ، بندر و تاسیسات بودند ، به کرات لفظ کارآفرین را به کار برده اند.

کارآفرین فردی است که شرکتی را به منظور سود و رشد ، تاسیس و مدیریت می نماید و از آن برای پیشبرد اهداف شخصی استفاده می کند که ویژگی صلی او رفتار نو آورانه است و از تجربیات مدیریت استراتژیک در فعالیت خود استفاده می کند.

فرآیند کارآفرینی

اجزای تشکیل دهنده

کارآفرین	فردی تصمیم آگاهانه می گیرد تا کار جدیدی را آغاز کند
فرصت	فرصتهای بازار را شناسائی و مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد
ساختار	کار آفرین تصمیم می گیرد به طور فردی یا تضامنی یا شرکت سهامی کار را آغاز کند
منابع	منابع مورد شناسائی قرار می گیرد و حمایت سرمایه گذاران جلب می شود
استراتژی	هدفهای کلی کار ، استراتژیها و برنامه های تفصیلی اجرا و معین می شود

این نکته حائز اهمیت است که این مراحل فرایندی بترتیب طبیعی تنظیم

گردیده و نمی توان هر یک از آنها را بدون ارتباط با دیگری در نظر گرفت. برای مثال ، لازم است کارآفرین برای ارزیابی فرصت ، برداشتی از مفهوم کسب و کار نیز داشته باشد یا بداند اجرای آن مفهوم نیاز به چه منابعی خواهد داشت و یا هزینه آن منابع چقدر خواهد بود. تنها در این صورت است که کارآفرین می تواند به قضاوت درستی از جذابیت فرصت دست یابد.

